

Janka álma

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 33. szám, 2022. augusztus 19.

„Rövid kis ruhácskájában olyan, mint egy pihenő angyalka. Aprókat kortyol a szörpből, én mohón és kapkodva iszom. Finom, hideg, szénsavas málnaszörp. Janka mutatja, üljek mellé. Még az illata is egy óvodásé. Szappanszaga van. Nem gyöngyvirágos és nem levendulás, mint nagymamánál, hanem valami idegen, mégis ismerősen kellemes illat. Rábök a térdére, az övé is varas, mint az enyém, kicsit feszegetjük a varaink széleit, szép barna a lába, majdnem olyan, mint a szeme. Vércsepp bukik elő a varam alól, megnyalom, sós íze van. Janka kacag, súg valamit szlovákul. Nem értem, de tudom, hogy igaza van. Úgy képzelem, hiába óvodás, és hiába nem tud tíznél tovább számolni, mindig igaza lehet. Komolyan bólintok. Olyan jó Jankával, nem is gondoltam, hogy bárkivel így megérthetjük egymást.”